

ПОТЕНЦІАЛ ПРОДУКЦІЇ ХЛІБОПЕКАРСЬКОЇ ГАЛУЗІ: НАПРЯМИ РОЗВИТКУ

Хлібопекарська галузь є важливою складовою харчової промисловості, яка надає населенню соціально-важливу продукцію, впливає на харчову безпеку держави, потрапляє під регулюючу цінову політику країни. Забезпечення продуктивної діяльності підприємств хлібопекарської галузі в таких умовах є важливим завданням.

Нині на ринку хлібобулочних виробів, 99,9% якого є товари вітчизняного виробництва, діють великі індустріальні підприємства, середні підприємства, малі підприємства, міні-пекарні та окремі цехи. Ключові виробничі потужності хлібопекарської галузі перебувають на територіях найвищого виробництва борошна, а ще у великих промислових осередках та столиці.

Хлібопекарська промисловість України за виробничими потужностями, механізацією технологічних ходів, асортиментом, може забезпечити населення України багатоманітними видами хлібобулочних виробів. Продовольча значущість хлібобулочних виробів має вагомий роль, адже вона забезпечує понад 50% добової потреби людини в життєвій енергії. У зв'язку з цим, забезпечення продуктивного використання технологічних ліній хлібопекарського підприємства і зменшення втрат праці всіх категорій робітників, отримують велику роль, тому що хлібопекарські підприємства здійснюють свою діяльність в умовах сильного державного контролю, що є головним фактором при формуванні механізмів оперативної діяльності підприємств.

Основними проблемами в нинішній продовольчій галузі України з виготовлення хліба постають: вдосконалення технологій; контроль харчової значущості хліба та покращення якості товару; виготовлення новітніх дієтичних видів хліба та хлібобулочних виробів; розвиток асортименту виробів, у тому числі дієтичного призначення; широке застосування упаковки для більш довгострокового зберігання свіжості хліба. Переважна кількість великих хлібо заводів мають потребу в переобладнанні, заміні технологічного обладнання на сучасне, енергозберігаюче.

Велика частка підприємств досліджуваної галузі представлена приватними підприємствами. Основними причинами зменшення масштабів виготовлення хлібобулочної продукції є зниження чисельності населення України, збільшення обсягів випікання хліба міні-пекарнями та супермаркетами, розмір виробництва яких не обліковується. В умовах ринкового суперництва, переміною потреб до відмінних характеристик товарів великі підприємства не можуть ефективно реагувати на вимоги споживачів. Щорічне зменшення виготовлення хлібобулочної продукції є наслідком часткового завантаження існуючих виробничих потужностей, що знижує фінансовий результат операційної діяльності хлібопекарських підприємств.

Зважаючи на найголовніші тенденції розвитку хлібопекарської галузі, можна сформулювати подальші напрями стимулювання розвитку хлібопекарської галузі на рівні підприємств, основними з яких можна виділити [1]:

1. Реорганізація та перебудова підприємств в напрямку покращення виробничої та адміністративної структури. Зважаючи, що вони користуються великими виробничими територіями, земельними площами на території міст, накопичення фінансових ресурсів для здійснення технічної трансформації може проводитись в зв'язку з продажем окремих підрозділів або здачі в оренду вільних ділянок, або побудова при хлібо заводах міні-пекарень, обладнаних новітнім оснащенням. Це дозволить істотно зменшити витрати, ефективно реагувати на зміну потреб споживачів, збагатити асортимент і покращити якість товарів, вводити пришвидшені технології виготовлення хліба.

2. Опрацювання і здійснення аспектів технічного розвитку з метою оснащення виробничої діяльності новітнім обладнанням, що забезпечене необхідними фінансовими ресурсами. Основою фінансування можуть виступати як приватні кошти, так і позики банківських інституцій. Зважаючи на пришвидшену оборотність грошей в цій галузі, високий попит продукції, банки будуть забезпечувати фінансування підприємств, навіть при невисоких показниках прибутковості.

3. Покращення якості управління, застосування стратегії антикризового управління, що дозволить виявляти міцні та вразливі сторони діяльності, перспективи та небезпеки з метою формулювання можливостей зменшення витрат, напрямів покращення ефективності застосування існуючого потенціалу.

4. Поліпшення маркетингової політики в напрямку опанування місцевих ринків і витіснення конкурентів в результаті покращення якості та гнучкої цінової політики, збільшення асортименту товарів.

На макрорівні невідкладними питаннями є розроблення і виконання програм державного сприяння розвитку хлібопекарської галузі:

1. Зростання об'єму та реалізація запланованих зернових втручань.
2. Забезпечення прозорості та сталості пільгового оподаткування хлібопекарських підприємств, що виконують технічне переобладнання.
3. Запровадження механізмів контролю різниці цін на матеріали та сировину та готову продукцію.
4. Впровадження податкових пільг на імпорт хлібопекарського обладнання і техніки; розроблення та введення технічних інструкцій та стандартів технологічних ходів, які є пристосованими до міжнародних правил.
5. Здійснення інформаційної бази даних про найбільш конкурентоспроможні підприємства для інвесторів.
6. Підтримка розвитку добросовісної конкуренції в галузі та зменшення тіньового сектору створення хлібобулочної продукції.

Ваговою задачею подальшого розвитку ринку хлібобулочних виробів є істотне покращення забезпечення попиту споживачів високоякісними хлібобулочними виробами за доступними цінами, одержання в зв'язку з цим достатнього об'єму доходу хлібопекарськими підприємствами та покращення ефективності їх діяльності. Тільки об'єднання

зусиль підприємств даної галузі та органів державного регулювання дозволить створити передумови для технологічного переоснащення підприємств, збільшення асортименту товарів, врахування потреб різних категорій споживачів.

Список використаної літератури:

1. Чумаков К.І. Потенціал підприємства як економічна система / К. І. Чумаков // Науковий вісник Полтавського університету економіки і торгівлі. – № 4 (55). – 2012. – С. 223-229.